

Η αντιμετώπιση των θλίψεων (Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας)

/ [Πεμπτούσία](#)

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορινθ. 4,6-15)

Ο Απόστολος Παύλος στο σημερινό ανάγνωσμα μεταξύ άλλων αναφέρεται στις ποικίλες θλίψεις και διωγμούς που συνέχεια υπέφερε, οι οποίες όμως ποτέ δεν τον κατέβαλαν. Το θέμα αυτό, των θλίψεων είναι πολύ σημαντικό για όλους μας. Γιατί ποιος δεν αντιμετωπίζει θλίψεις στη ζωή του; Γι αυτό ο Ιησούς μας έχει προετοιμάσει : «εν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε» (Ιωάν. 16, 33). Και ο Παύλος προετοίμαζε όσους γίνονταν μέλη της Εκκλησίας: «διὰ μέσου πολλῶν θλίψεων θα εισέλθουμε στη βασιλεία των ουρανῶν» (Πράξ. 14,22). Επομένως αυτός είναι ο γενικός κανόνας. Όλους θα μας βρούν θλίψεις. Και οι πιο καλοί άνθρωποι και άγιοι άνθρωποι είχαν θλίψεις. Ακόμη και η Παναγία Μητέρα του Κυρίου μας αισθάνθηκε σαν δίκικο μαχαίρι να την διαπερνά ο πόνος, όταν αντίκρουσε τον Υιόν και Θεόν της πάνω στο Σταυρό να οδυνάται· όπως ακριβώς την είχε προειδοποιήσει ο Δίκαιος Συμεών όταν πήγε το θείον Βρέφος 40 ημερών στο ναό των Ιεροσολύμων (βλ. Λουκ.2,35). Όσο λοιπόν βρισκόμαστε σε αυτή τη ζωή να ξέρουμε ότι θλίψεις, μικρές η μεγάλες, ανάλογα με την αντοχή του καθενός, θα έχουμε.

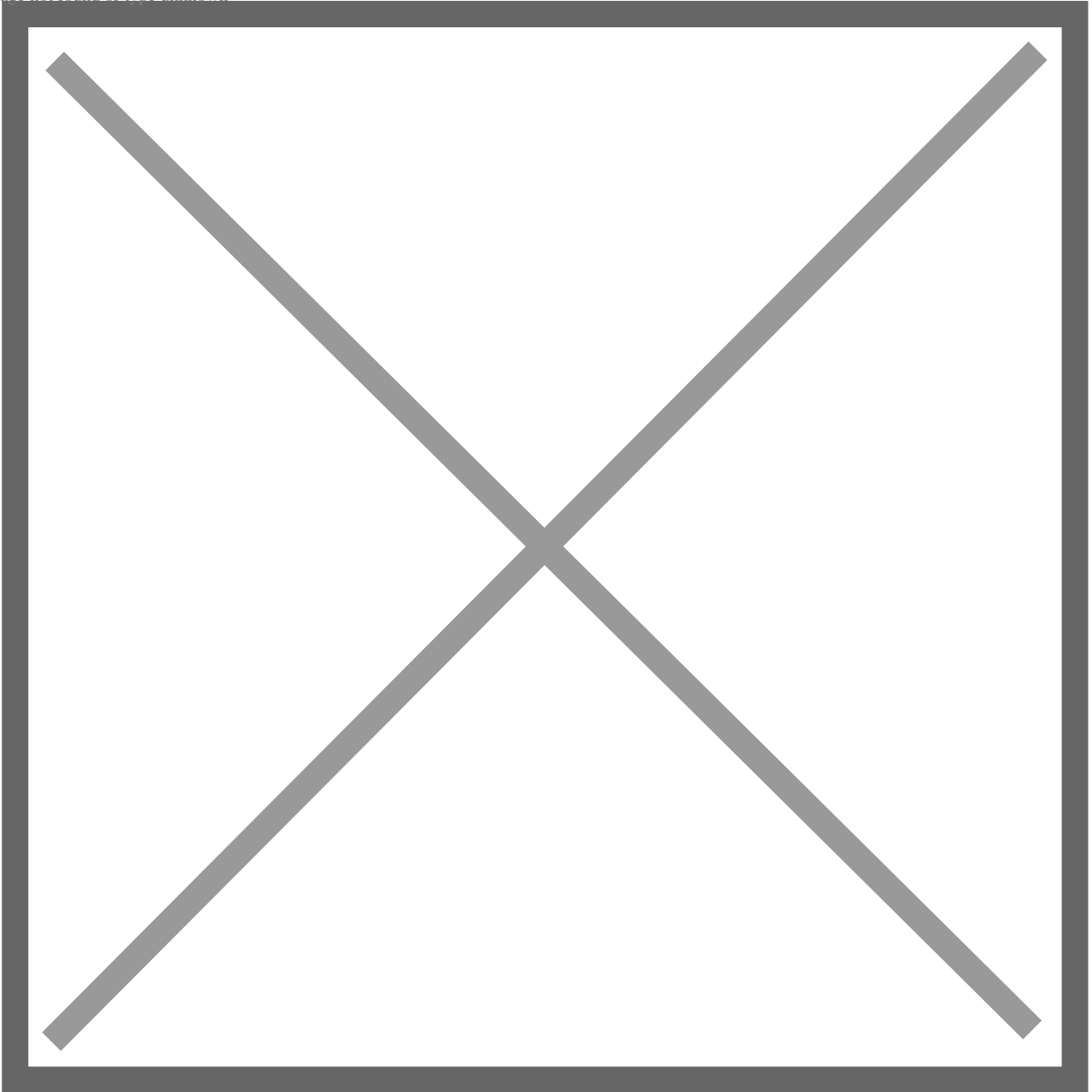
Εκείνο όμως που μένει από την πλευρά μας να κάνουμε είναι να μάθουμε το πώς να αντιμετωπίζουμε την κάθε θλίψη που μας έρχεται. Το να λέμε π.χ. σε μια βαρειά αρρώστια: «γιατί να συμβεί σε μένα αυτό;» δεν βελτιώνει την κατάσταση. Πολλές θλίψεις χτυπούν τον κόσμο· τί φυσικότερο κάτι από αυτά, μικρό ή μεγάλο, να συμβεί και σε μένα! Πόσες ασθένειες έπληξαν και σύγχρονους Αγίους, που γνωρίσαμε, όπως τον Άγιο Πορφύριο τον Κουσοκαλυβίτη, τον Άγιο Παΐσιο τον Αθωνίτη και τόσους άλλους Αγίους. Γιατί να μην έλθουν και σε μας θλίψεις;

Ας μάθουμε, λοιπόν, πώς αντιμετώπιζε τις πολλές θλίψεις του ο μέγας Απόστολος των Εθνών Παύλος, για να τον μιμηθούμε. Τον ακούσαμε σήμερα να λέγει:

- «Θλιβόμενοι αλλ' ου στενοχωρούμενοι» (στίχ. 8). Τα δύο αυτά ρήματα «θλίβομαι» και «στενοχωρούμαι» φαίνονται να έχουν την ίδια έννοια. Όμως ο Παύλος κάνει μια σημαντική διάκριση κατά την ερμηνεία των αγίων Πατέρων· οι θλίψεις προέρχονται από εξωτερικούς παράγοντες. Από έλλειψη των αναγκαίων για τη ζωή μας· από επιθέσεις εχθρών· από μίση, αδικίες, προσβολές και τόσα άλλα, που προέρχονται όχι μόνον από εχθρούς αλλά και φίλους, ακόμη και από μέλη της οικογενείας μας. Όλα αυτά οι άλλοι μας τα προκαλούν. Η στενοχώρια όμως προκαλείται από μας τούς ίδιους, όταν νικηθούμε από τη θλίψη και παραδοθούμε σ' αυτήν. Και ακριβώς αυτό είναι το σημείο που πρέπει να προσέχουμε. Αυτό το είχε επιτύχει ο Παύλος. Αντιμετώπιζε τις θλίψεις με τέτοιον τρόπο, ώστε δεν του προκαλούσαν αγωνία και στενοχώρια. Και όχι μόνον

στενοχώρια δεν είχε, αλλά αντίθετα, ένιωθε χαρά. Γράφει αυτά τα καταπληκτικά λόγια μέσα από τη φυλακή της Ρώμης στους Κολοσσαείς: «χαίρω για τα παθήματά μου» (Κολ. 1,24).

Image not found or type unknown

Προσθέτει ο Απόστολος Παύλος στην Επιστολή του: «απορούμενοι αλλ' ουκ εξαπορούμενοι» (στίχ. 8). Δηλαδή, βρισκόμαστε κάποτε φαινομενικά σε αδιέξοδο, όμως δεν απελπιζόμαστε· προσπαθούμε και βρίσκουμε τρόπους λυτρώσεως και σωτηρίας από τα δεινά. Με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος σε όλα τα θέματα που μας καταθλίβουν μπορεί να βρεθεί η κατάλληλη αντιμετώπιση.

Επίσης: «διωκόμενοι ἄλλ' ουκ εγκαταλειπόμενοι (στίχ. 9). Συχνοί ήταν οι διωγμοί που αντιμετώπιζε ο Παύλος όπου πήγαινε. Τον εράβδιζαν, τον λιθοβολούσαν, τον

πήγαιναν στα δικαστήρια, τον φυλάκιζαν. Ποτέ όμως δεν έχασε το θάρρος του. Αισθανόταν πάντοτε την παρουσία του Χριστού κοντά του να τον ενισχύει και ενδυναμώνει. Μέχρι σημείου μάλιστα, μέσα στη φυλακή των Φιλιππων, πληγωμένος από τους ραβδισμούς που υπέστη προηγουμένως, να προσεύχεται και να υμνεί τον Θεό, μαζί με τον συνοδό του Σίλα. Κάποτε και θαύματα ενεργεί ο Θεός για να προστατεύσει τους ανθρώπους που στηρίζουν την ελπίδα τους σε Αυτόν. Με θαύμα δεν ελευθέρωσε ο Θεός τον Παύλο και τον Σίλα από τη φυλακή των Φιλιππων εκείνο το βράδυ; Καθώς υμνούσαν οι Απόστολοι τον Θεό, έγινε μεγάλος σεισμός· οι πόρτες της φυλακής άνοιξαν και τα δεσμά όλων των φυλακισμένων λύθηκαν. (βλ. Πράξ. 16, 5-26).

Προσθέτει ακόμη ο Απόστολος: «καταβαλλόμενοι αλλ' ουκ απολλύμενοι». Εδώ ο Παύλος χρησιμοποιεί την εικόνα των παλαιστών που ο ένας προσπαθεί να ρίξει τον αντίπαλό του κάτω να ακουμπήσει η πλάτη του στη γή. Εμάς, λέγει ο Απόστολος, μας ρίχνουν κάτω, αλλά αντιστεκόμαστε και δεν χάνουμε τον αγώνα.

Ο Απόστολος Παύλος, λοιπόν, ας είναι το πρότυπό μας στην αντιμετώπιση των πάσης φύσεως θλίψεων από στέρηση αναγκαίων, από έχθρες, διωγμούς, αδικίες, ασθένειες και άλλες αιτίες. Να τα αντιμετωπίζουμε όλα τα θλιβερά της ζωής αυτής με θάρρος και πίστη στον Παντοδύναμο Κύριό μας. Με προσπάθεια επίμονη και αγώνα συνεχή μέχρι την τελική νίκη. Με υπομονή και δυνατή προσευχή. Και να μή ξεχνάμε ότι ο Θεός δεν θα επιτρέψει να υποφέρουμε θλίψεις που ξεπερνούν τις δυνάμεις μας· αλλά όταν έρθει ο πειρασμός, θα δώσει μαζί και την διέξοδο, ώστε να μπορέσουμε να τον αντέξουμε (βλ. Α» Κορ. 10,13).